

تین آیات کلمات مکنونه در لیل جمال

هیگل...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

- اثر حضرت عبدالبهاء - مائده آسمانی، جلد ۲، ص ۳۵

در جواب چند سؤال حضرت عبدالبهاء میفرماید قوله الاحلی:

... و اما عبارت کلمه مبارکه در اسرار مکنونه که باین مضمون میفرماید:

" هیگل بقا از عقبه زمردی وفا بسدره منتهی رجوع نمود و گریست و کرویوان از ناله او گریستند چون استفسار شد هیگل بقا فرمود در عقبه وفا منتظر ماندم و رانحه وفا نیافتم چون رجوع نمودم حمامات قدسی چند را دیدم در دست کلاب ارض مبتلا و حوریه الهی سؤال از اسامی آنها نمود جمیع مذکور شدند مگر اسمی از اسماء چون حرف اول اسم از لسان جاری شد اهل غرفات بیرون دویدند و چون حرف ثانی شنیدند بر تراب ریختند و از مکنن غیب ندا بلند شد که زیاده بر این جائز نه " این مضمون آن کلمات مکنونه است نه عین عبارت باری ملاحظه نمائید آن اسمی که در آن زمان بتمامه ذکر نشد چه بود ملاحظه مینمائید که بیوفایان چه کردند و چه جفائی روا داشتند اذیتی نبود که نکردند و صدمه نماند که نزدند و بسیف جفا هر دم جسد مظلوم را قطعه قطعه نمودند و این در نزد عبد واضح و مشهود است عجبت از این آنکه با وجود این ظلم و ستم و شدت جفا اظهار مظلومیت نیز میفرماید فاعتبروا یا اولی الالباب. " (عبدالبهاء عباس)

ORIGINAL